

Sygn. akt I CSK 3412/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa [x] Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego
Zamkniętego w K.

przeciwko P. P. i A. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 października 2022 r.,

na skutek skarg kasacyjnych pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 20 sierpnia 2021 r., sygn. akt I ACa 714/20,

- 1. odrzuca obie skargi kasacyjne;**
- 2. nie obciąża pozwanych kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwani P. P. i A. P. wnieśli skargi kasacyjne od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 20 sierpnia 2021 r., zaskarżając ten wyrok w pkt I w zakresie braku zastrzeżenia o ograniczeniu odpowiedzialności pozwanych do nieruchomości obciążonej hipoteką kaucyjną, a stanowiącą ich własność (art. 319 k.p.c.). Pozwani wnieśli o uchylenie wyroku Sądu drugiej instancji w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Oboje skarżący wskazywali na niezamieszczenie w zaskarżonym wyroku ograniczenia odpowiedzialności pozwanych do nieruchomości obciążonej hipoteką kaucyjną, a jedynie do wartości tej nieruchomości.

W odpowiedzi na skargę powód wniósł o oddalenie skargi kasacyjnej oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowieniem z 30 grudnia 2021 r. (wydanym już po wniesieniu skarg kasacyjnych pozwanych) Sąd Apelacyjny w Gdańsku sprostował zaskarżony wyrok przez wykreślenie słowa „wartości” przed słowem „nieruchomości”. Prowadzi to w efekcie do wniosku, że odpowiedzialność pozwanych została w tym wyroku ograniczona do nieruchomości, jako składnika majątku pozwanych (ograniczenie przedmiotowe), a nie do jej wartości (ograniczenie kwotowe). Jest to zgodne z postulowanym przez pozwanych w skargach kasacyjnych kierunkiem rozstrzygnięcia. Postanowienie o sprostowaniu wydane przez sąd drugiej instancji nie podlega zaskarżeniu (zob. art. 394¹ i 394² k.p.c.) i jest prawomocne. W konsekwencji zaskarżony wyrok nie zawiera kwestionowanego przez pozwanych rozstrzygnięcia.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił obie skargi kasacyjne, jako wymierzone w nieistniejące orzeczenie. Ponadto, mając na uwadze sytuację majątkową pozwanych, na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył ich kosztami postępowania kasacyjnego.

[as]